

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 391

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
40.	— Hotărâre privind numirea unui vicepreședinte și a doi membri în Comitetul de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei	2
41.	— Hotărâre privind numirea președintelui Autorității Electorale Permanente	2
42.	— Hotărâre privind numirea unui membru al Consiliului de administrație și viceguvernator al Băncii Naționale a României	3
43.	— Hotărâre privind numirea vicepreședintelui — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 40 din 31 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 356 din Codul de procedură civilă	4–5
	Decizia nr. 41 din 31 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 457 alin. (1) din Codul de procedură civilă	6–7
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
3.	— Regulament pentru completarea anexei nr. 3 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară	8

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea unui vicepreședinte și a doi membri
în Comitetul de reglementare al Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numesc, până la data de 23 aprilie 2020, pe locurile devenite vacante în data de 23 aprilie 2015 prin încetarea mandatului început la data de 23 octombrie 2012, potrivit Hotărârii Parlamentului României nr. 42/2012 privind numirea membrilor Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, cu nominalizarea funcțiilor, un vicepreședinte și doi membri ai Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, după cum urmează:

- domnul Soreață Henorel Florin — în funcția de vicepreședinte;
- domnul Angelescu Ramiro Robert Eduard — în funcția de membru;
- domnul Atanasiu Teodor — în funcția de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Parlamentul României în ședința din 24 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 6 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 24 mai 2017.
Nr. 40.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea președintelui
Autorității Electorale Permanente**

În temeiul prevederilor art. 101 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numește, pentru o perioadă de 8 ani, domnul Barbu Daniel-Constantin în funcția de președinte al Autorității Electorale Permanente.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 24 mai 2017.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 24 mai 2017.
Nr. 41.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind numirea unui membru al Consiliului de administrație
și viceguvernator al Băncii Naționale a României**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 32 alin. (1), ale art. 33 alin. (2)—(5) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numește domnul Nicolăescu Gheorghe-Eugen în funcția de membru al Consiliului de administrație și viceguvernator al Băncii Naționale a României, pe locul devenit vacant prin demisie, pentru durata rămasă a mandatului început la data de 11 octombrie 2014, potrivit Hotărârii Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 24 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 24 mai 2017.

Nr. 42.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind numirea vicepreședintelui — membru executiv —
sectorul asigurărilor-reasigurărilor al Consiliului Autorității
de Supraveghere Financiară**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 12 lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numește domnul Coca Constantinescu Gheorghe Cornel în funcția de vicepreședinte — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, pentru durata rămasă a mandatului început la data de 5 noiembrie 2013, potrivit Hotărârii Parlamentului României nr. 60/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, pe locul devenit vacant prin demisie.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 24 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 24 mai 2017.

Nr. 43.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 40

din 31 ianuarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 356 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 356 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nagy Tamás în Dosarul nr. 244/305/2015 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 260D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât nu au fost încălcate principiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 244/305/2015, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 356 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Nagy Tamás într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii civile privind exercitarea autorității părintești, cauză în care a fost încuviințată pentru autorul excepției de neconstituționalitate, parte reclamantă, proba cu interogatoriul părții pârâte administrat potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că instanța nu poate examina veridicitatea conținutului interogatoriului luat părții adverse raportat la starea de fapt și nu se poate verifica dacă răspunsurile date la interogatoriu emană în mod direct, nemijlocit și în mod personal de la parte. Chiar dacă partea ar trimite răspunsul către mandatar, nu se poate verifica faptul că înaintea redactării răspunsului nu a existat o îndrumare juridică din partea apărătorului ales, iar conținutul efectiv al răspunsului la interogatoriu influențează astfel situația juridică a procesului. Totodată, se apreciază că se încalcă dreptul la un proces echitabil și se creează un privilegiu părții adverse prin faptul că, potrivit dispoziției legale criticate, legiuitorul acceptă ca procura

specială să fie certificată de avocat, practic împuternicirea avocațială echivalând cu procura specială certificată tot de avocat. În acest sens, avocatul se substituie părții interogate, răspunzând în locul acesteia, devenind astfel un intervenient principal, depășind limitele exercitării apărării.

6. De asemenea, autorul excepției mai precizează că prin textul de lege criticat, care nu dă posibilitatea autorităților competente locale de pe teritoriul statului în care se află persoana interogată de a efectua interogatoriul, i se aduce o vătămare ce ar putea fi înlăturată doar prin modificarea prevederilor art. 356 din Codul de procedură civilă, ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate.

7. **Judecătoria Sfântu Gheorghe** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate care prevăd procedura administrării probei cu interogatoriul în situația în care partea se află în străinătate fiind constituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 356 — *Luarea interogatoriului părții aflate în străinătate* din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, text de lege care are următorul cuprins:

„(1) *Dacă prin tratate sau convenții internaționale la care România este parte ori prin acte normative speciale nu se prevede altfel, partea care se află în străinătate și este reprezentată în proces printr-un mandatar va putea fi interogată prin acesta.*

(2) În acest caz, interogatoriul va fi comunicat în scris mandatarului, care va depune răspunsul părții dat în cuprinsul unei procuri speciale și autentice. Dacă mandatarul este avocat, procura specială certificată de acesta este suficientă.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil astfel cum se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate reglementează procedura luării interogatoriului în cazul persoanelor care se află în străinătate, stabilind o excepție de la regula potrivit căreia partea nu poate fi reprezentată cu prilejul interogatoriului, și preiau în mare măsură soluția legislativă prevăzută de Codul de procedură civilă din 1865 care prevedea în art. 223 că „Partea care are domiciliu în străinătate va putea fi interogată prin cel care o reprezintă în judecată. În acest caz, interogatoriul va fi comunicat în scris mandatarului, care va depune răspunsul părții dat în cuprinsul unei procuri speciale și autentice. Dacă mandatarul este avocat, procura specială certificată de acesta este îndestulătoare.”

16. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor din Codul de procedură civilă din 1865, Curtea s-a mai pronunțat, constatând constituționalitatea acestora (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 33 din 19 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 16 februarie 2006, Decizia nr. 1.115 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 18 noiembrie 2008, Decizia nr. 1.154 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008, Decizia nr. 403 din 24 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 17 mai 2011, sau Decizia nr. 140 din 21 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 2 mai 2012).

17. Răspunzând unor critici similare cu cele formulate în prezenta cauză, Curtea a reținut că prevederile referitoare la procedura de interogare a părții care are domiciliul în străinătate

reprezintă norme de procedură a căror reglementare este, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. Norma derogatorie de la dreptul comun, care instituie posibilitatea interogării părții care se află în străinătate prin intermediul persoanei care o reprezintă în judecată, este expresia opțiunii legiuitorului în reglementarea procedurii administrării probelor în procesul civil, care trebuie să se întemeieze pe celeritate și exercitarea cu bună-credință a drepturilor procesuale.

18. Curtea a mai statuat că principiul egalității cetățenilor în fața legii nu are semnificația uniformității, situațiile obiectiv diferite în care se află cetățenii impunând un tratament juridic deosebit. Reglementarea distinctă a procedurii de administrare a probei cu interogatoriul pentru persoanele cu domiciliul în străinătate este justificată de situația diferită în care se află aceste persoane și, prin urmare, nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție.

19. Astfel, Curtea constată că soluția adoptată în deciziile menționate și considerentele care au stat la baza acestora își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

20. Distinct de cele reținute în deciziile menționate, Curtea constată că nu este încălcat nici accesul liber la justiție, respectiv dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește, ceea ce se asigură prin normele criticate, legiuitorul trebuind să reglementeze mijloace procedurale apte să dea posibilitatea administrării interogatoriului în funcție de specificul cauzelor. De altfel, Curtea a reținut că principiul egalității armelor nu presupune o egalitate formală, în sensul reglementării unor proceduri identice indiferent de statutul juridic sau calitatea procesuală a părților, ci o egalitate materială, în sensul ca prin procedurile chiar diferit reglementate să se ajungă la echitate procesuală între părți, cu alte cuvinte să se ajungă la o egalitate de rezultat (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 633 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2015).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nagy Tamás în Dosarul nr. 244/305/2015 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe și constată că dispozițiile art. 356 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sfântu Gheorghe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 41
din 31 ianuarie 2017referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 457 alin. (1)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 457 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, „în măsura în care se interpretează că menționarea eronată a termenului de declarare a căii de atac nu produce efecte juridice”, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.186/103/2014 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 261D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât căile de atac sunt guvernate de principiul legalității. De altfel, arată că problema învederată prin excepția de neconstituționalitate a fost amplu dezbătută de doctrina de specialitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.186/103/2014, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 457 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă „în măsura în care se interpretează că menționarea eronată a termenului de declarare a căii de atac nu produce efecte juridice”, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe în dispozitivul căreia termenul de declarare a recursului a fost menționat greșit, respectiv de 30 de zile, în loc de 15 zile conform art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. În raport de acest termen, Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a invocat din oficiu excepția de neconstituționalitate, consecutiv celei a tardivității formulării recursului.**

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate interpretate, în sensul că menționarea eronată în hotărâre a termenului de

declarare a căii de atac nu produce efecte juridice, apar ca fiind neconstituționale, întrucât, printr-o astfel de interpretare, s-ar ajunge la o încălcare a accesului liber la justiție în condițiile în care partea declară calea de atac în termenul prevăzut în mod greșit în dispozitivul hotărârii atacate, însă peste termenul legal stabilit. O asemenea interpretare determină o restrângere a accesului liber la justiție care nu se circumscrie prevederilor imperative ale art. 53 din Constituție și ar constitui, totodată, o încălcare a prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală. Se mai arată că apare ca fiind vădit disproporționat tratamentul prevăzut în situația din cauza *pendinte* față de cel prevăzut de art. 457 alin. (3) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat de instanța de judecată, îl reprezintă dispozițiile art. 457 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, „în măsura în care se interpretează că menționarea eronată a termenului de declarare a căii de atac nu produce efecte juridice”. În realitate, modul de formulare a acestuia reflectă motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel încât Curtea va reține ca obiect al acesteia prevederile art. 457 alin. (1) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, text legal care are următorul cuprins: „(1) *Hotărârea judecătorească este supusă numai căilor de atac prevăzute de lege, în condițiile și termenele stabilite de aceasta, indiferent de mențiunile din dispozitivul ei.*”

11. În opinia instanței de judecată, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că procesul civil se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii, judecătorul având îndatorirea de a asigura respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părților din proces, principiul legalității procesului civil fiind expres prevăzut de art. 7 din Codul de procedură civilă.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 457 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea consacră o regulă cu valoare de principiu constituțional care decurge din prevederile art. 126 și 129 din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, iar împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Principiul legalității căii de atac nu face altceva decât să stabilească expres că legea este cea care recunoaște sau nu dreptul la exercitarea unei căi de atac, iar nu judecătorul sau părțile dintr-un proces.

14. Curtea reține că în prezenta cauză instanța de judecată deduce neconstituționalitatea dispozițiilor art. 457 alin. (1) din Codul de procedură civilă prin raportare la o situație dată, respectiv, în practică, o instanță de judecată a prevăzut în mod eronat în dispozitivul hotărârii termenul pentru declararea căii de atac, apreciind, astfel, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că menționarea eronată în hotărâre a termenului de declarare a căii de atac nu produce efecte juridice.

15. Or, având în vedere aceste susțineri, Curtea observă că acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci privesc modul de interpretare și aplicare a textelor legale de către instanțele de judecată, iar eventualele greșeli ale acestora nu pot reprezenta motive de neconstituționalitate care ar putea fi cenzurate pe calea controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii, astfel încât excepția apare ca fiind inadmisibilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 97 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 20 aprilie 2016). Așadar, eventualele greșeli de aplicare a legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența

instanței judecătorești învestite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 188 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 12 iunie 2015, paragraful 19).

16. În continuare, referitor la susținerea potrivit căreia este vădit disproporționat tratamentul prevăzut în situația din cauza *pendinte* față de cel prevăzut de art. 457 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că pentru situația în care părțile își exercită drepturile procesuale în sensul indicat în mod eronat în dispozitivul hotărârii judecătorești, bazându-se pe aparența de legalitate a acesteia, și nu potrivit principiului legalității căilor de atac, urmează ca instanța de judecată să aprecieze asupra unui eventual remediu procesual aplicabil în cauză.

17. De altfel, Curtea reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, realizează un control de constituționalitate în ceea ce privește legile și alte acte normative, în timp ce problemele privind coordonarea legislativă revin autorității legiuitoare, iar cele referitoare la aplicarea legii, instanței de judecată. Coordonarea legislativă ține de competența puterii legiuitoare, iar aspectele sale tehnice fac parte din atribuțiile Consiliului Legislativ (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 249 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 23 iunie 2005). Prin urmare, Curtea reține că modul de interpretare și aplicare a textelor legale, precum și verificarea respectării termenelor procedurale reprezintă chestiuni ce țin de competența instanței de judecată, iar eventualele greșeli ale acesteia nu se pot converti în vicii de neconstituționalitate. Așadar, Curtea nu are competența de a elimina din conținutul normativ al textului, pe calea controlului de constituționalitate, o anumită interpretare izolată și vădit eronată a acestuia, legislația în vigoare oferind alte remedii procesuale ce au ca scop interpretarea unitară a normelor juridice. A accepta un punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, iar Curtea și-ar aroga competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 21).

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 457 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.186/103/2014.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău – Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru completarea anexei nr. 3 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2), art. 14 și ale art. 18 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 8 alin. (14) și art. 176 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 18 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 10.05.2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — În anexa nr. 3 la Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 11 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, la numărul curent 2, după punctul 2.15 se introduce un nou punct, punctul 2.16, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Categoria de venituri	Precizări (operațiunea, baza de calcul căreia i se aplică cota etc.)	Nivelul tarifului/ taxei/cotei (%)
2.	Tarif/Taxă de înscriere/ înregistrare/menținere/radiere în/din evidențele și registrele A.S.F.	„2.16 avizarea specialiștilor constatare daune și înscrierea acestora în Registrul A.S.F.	300 lei”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Prim-vicepreședintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 15 mai 2017.
Nr. 3.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

